

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

la 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

la 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

la 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipșani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Stăpâni și slugi.

De când e lumea lume și omul om în ea, soarta celor slabi e să muncască din greu, pentru-ca cei tari să-și poată petrece viața în tihnă și fericiți de grijile zilnice.

Avut-am și noi Românii, ca numai puțin oameni pe fața pământului, parte de această soartă a celor slabi.

Risiți pe o mare întindere de pământ, lipsiți de organizațiune unitară, împinși adese-ori unii contra altora, ne-am simțit mai slabi decum în adevăr eram și astfel veacuri întregi de-arindul am îndurat una din cele mai aspre stăpâniri.

Abia acum, după-ce ne-am mai sportit, ne-am apropiat unii de alții și am ajuns să ne simțim una și să ne organizăm, am început să ne socotim vrednici de o mai bună soartă.

E dar' pentru cei-ce ne-am stăpânit, ori-și-unde ar fi ei, o cestiune de conservare să lovească fără de cruțare pe cei-ce ne îmbărbătează, să-și frângă, să-și alunge, să-și nimicească, și să ridice cu atât mai virtos pe cei-ce ne spun în fiesce-care zi, că sîntem slabi și părăsiți de toată lumea, că înzadar

sînt opintirile noastre de a ne ridica în rîndul oamenilor liberi și că nu ne rămâne decât să fim cuminți și să intrăm slugi la cei puternici, dacă vom să trăim și noi ca vai de capul nostru în lumea aceasta.

Ați, ca totdeauna, la noi, ca pre-tutindenea, stăpânitorii caută oameni slugarnici și răsplătesc supunerea oarbă. Purtătorii puterii, fie capete încoronate, fie miniștri, fie căpetenii bisericesci, fie chiar și numai primari de sat, simt numai, că e mai ușor să stăpînesci slugi plecate decât să-ți cârma între oameni cu virtute bărbătească. — Numai rar se ivesc între dinșii câte unul, care poate să se înalte până la gândul, că puterea obștească crește pe înmîite, când fiesce-care om e bărbat întreg, și că nu e glorie, ci rușine de a sta în fruntea unei cete de nemernici.

Între noi Românii singuri cei din România pot să-și facă iluziunea, că între purtătorii puterii publice din țeara lor sînt ori au să fie oameni, care se înalță până la gândul acesta și înțeleg, că e cestiune de conservare națională, ca fiesce-care Român să fie om deplin, care se lasă să-și tai în patru, dar' nu se pleacă, nu se dă, nu renunță la dreptul lui, și că acela, care propagă între Români spiritul de slugarnicie, perirea neamului românesc o pregătește.

Acolo da! poate să străbată până în cabinetele miniștrilor gândul, că statul are mai presus de toate sarcina de a-și crește cetățenii pentru lupta cea grea ce-i așteaptă, pentru menirea cea mare ce li-se cuvine.

Noi ceilalți nu putem să ne facem asemenea iluziuni și nici nu trebuie să ni-le facem. Cărmuitorii țării noastre nu înțeleg și nici că vor să înțeleagă, că puterile vii ale patriei comune cresc, dacă Românii se îmbărbătează și prind putere. Ni-o spun ei înșiși în fiesce-care zi cu inima deschisă și fără de îndurare, că cer supunere necondiționată dela noi și că prigonii vor cum prigonit-au și până acum fără de milă pe toți cei-ce nu intră în voile lor.

Nu e în țeara aceasta ocrotire, nici răpaus, nici zi tihnă decât pentru cei-ce intră slugi la cei puternici ori la slugile lor.

Nu are dar' să ne cuprindă nici mânia, nici descurajarea când vedem, că nu sînt între noi puțini de aceia, care fie de voe, fie de nevoie au intrat slugi și trăesc o viață plină de umilințe.

E grea și îndelungată lupta, pe care o purtăm; și la asemenea lupte iau parte numai cei-ce au nădejde de izbândă.

Fericiți noi cei-ce avem credință în puterea poporului românesc și de aceea intrăm voioși în luptă, înfruntăm rîndul mînia dușmanului, primim cu inima înveselită loviturile lui și sîntem mîndri de a fi fost socotiți în rîndul celor vrednici de a le primi! Fericiți noi și nenorociți dinșii, care au pierdut credința și nădejdea de izbândă, dinșii, care doresc cu temere și speră cu inima îndoită, dinșii, care nu cunosc dulceața gândurilor ce ne facem noi despre viitor și sufer umilirea, pe când nouă ni-se face onoare de a fi loviți.

Na! N'ar fi intrat nici ei slugi, dacă ar fi știut, că atât de amară e pâinea ce li-se dă. Își făceau iluziunea, că puțin li-se va cere, și din zi în zi tot mai mult li-s'a cerut. Li-s'ar cere, dacă n'am fi și noi la mijloc, li-s'ar cere tot ceea-ce dau astăzi tovarășii lor de soarte dintre Ruteni, Slovaci și Germani.

Și totuși, — fi compătimit, dar' nu putem să-și iertăm.

Noi, aici în regatul ungar, numai unii pe alții putem să ne îmbărbătam. Am propaga spiritul de slugarnicie, dacă am fi îndăduitori față cu cei-ce se dau după pîr și n'am scoate în fiesce-care zi la iveală meritele celor-ce sufer, jertfesc și sevirșesc muncă grea spre întărirea poporului românesc.

Adversarii nostri au mii și mii de mijloace spre a frînge voința fraților nostri: noi un singur mijloc avem spre a ține mereu încordată puterea de rezistență națională.

Această singură armă de apărare n'o dăstă din mîna noastră: acela, care ține la iubirea fraților sei, stă și pere cu dinșii; acela, care nu ține la iubirea fraților sei, nu are nici un drept la cruțare din partea lor, dacă nu scie să se îmbărbăteze.

Un gând îi stăpînescă ați pe toți Românii: ca fiesce-care Român să fie om cu virtute bărbătească, gata de a da tot ceea-ce îi este mai scump, pentru-ca neamul românesc să se ridice din starea de umilire, la care l-au adus sguirile timpurilor trecute.

Acela, care astăzi scie să fie sluga popii, mîne poate să fie sluga popului, poimîne sluga episcopului, apoi sluga ministrului și în cele din urmă sluga dușmanilor patriei, dacă ei par mai puternici ca stăpânitorii de astăzi:

în mijlocul acestei lumi pline de dușmani puternici mîntuirea neamului românesc sînt numai bărbății, care nu recunosc decât stăpînirea lui Dumnezeu și nu se supun decât voinței obștești a poporului român.

Nu e nimeni nici mai bun, nici mai înțelept ca noi toți împreună, și acela, care ar vrî să ne ferească cum noi înșine nu vom a ne feri, ne deprinde a primi eu supunere și stăpînirea celor-ce mîne ori poimîne ne-ar duce la peire, și nu binevoitor, ci dușman ne este, chiar și dacă binele ni-l'ar voi.

Și de aceea iubire frățească și strînsă legătură nu poate să fie decât între aceia dintre noi, care nu se pleacă, nu se dau, nu se umilesc, ci stăruie cu bărbătească hotărîre.

Venit-va și timpul păcii mult dorite, când ne vom ierta unii pe alții și ne vom îmbrățișa cu toții. — Nu însă astăzi, ci atunci, când vom fi ajuns să facem, ca nimeni să nu mai cuteze a cere supunere necondiționată dela nici unul dintre noi și nimeni să nu mai aibă nevoie de a se umili, pentru-ca să poată trăi în țeara lui ferit de prigonirile stăpînitorilor.

România și Ungaria.

De câte-ori foile maghiare scriu despre România, fie că e vorba despre politică, fie că discută cestiuni economice și sociale, le place întotdeauna să-și iee un aer de protector față cu „tînărul și micul regat român“.

Confrații nostri din presa bucureșeană pot să regrete, că n'au învățat limba lui Árpád: necetind foile unguresci se lipsesc de o plăcere, căci de sigur numai ris li-ar provoca aerul grav, cu care diarele unguresci scriu despre dinșii.

Noi însă, care zi cu zi sîntem siliți să cetim foile unguresci, datori sîntem să protestăm contra modului lor de a scrie despre România, și anume pentru-că prin scrisorile lor foile unguresci urmăresc un scop demoralizator: vorbind de rău pe frații nostri de dincolo, vor să ne slăbească pe noi, să ne demoralizeze, să înăbușim în noi căldura ce ni-se deșteaptă, când auzim despre România liberă și independentă, și să nu ne facem alt ideal decât „statul maghiar național“...

Credem însă, că și cel mai naiv Român înțelege tendința presei ma-

ghiare, și comparînd starea de lucruri din statul maghiar cu cea din România, o să vadă bine unde cetățenii trăesc mai fericiți, și deci vor vedea și aceea, că de neîndreptățiță este presa ungurească de a lua peste picior așa dicind cele-ce se întîmplă în regatul român.

Lăsăm la o parte împregiurarea, că în statul poliglot al Sfîntului Stăpîn prin călcarea fășie a legilor ați nu mai e posibilă o viață națională a popoarelor nemaghiare, și deci vrînd-nevrînd trebuie să recunoaștem, că soarele culturii românești răsare în cea-laltă parte a Carpaților și încălzește pe Românii din frumoasa vale a Dunării, ear' noi cei de aici ducem cea mai grea luptă pentru a ne apăra limba strămoșească și obiceiurile noastre din părinți; dicem: să lăsăm toate aceste considerațiuni la o parte și să judecăm numai singur asupra lucrurilor de ordine publică și de drept comun din cele două regate.

Unde găsim stare mai înfloritoare?

România este un stat, unde constituțiunea emană dela națiune, care are legi întocmite de toți cetățenii sei, căci corpurile legiuitoare române și după formă și în fapt reprezintă toate clasele din țeară. În Ungaria mai mult ca jumătate din populațiune este scoasă din cadrul constituțiunii, și de deci de ani, noi popoarele nemaghiare, sîntem cărmuiți după legi, la care nu numai că nu am colaborat, dar' am protestat cu toată puterea noastră contra lor.

În România toată bogăția națională se folosește în scopuri naționale; se ridică școale și tot felul de instituțiuni, se întrefine o armată falnică, ear' în Ungaria nouă Românilor nu numai că nu ni-se dă dreptul să mai ridicăm școale secundare, dar' se aten-tează mereu și la cele pe care le avem, ear' din contribuția, pe care o plătim și noi, nemaghiarii, se întrefin instituțiuni nu de stat, căci statul acesta este poliglot, dar' național-maghiare, în care dacă intrăm, ne perdem; și pe când tinerii nostri servesc cu bravură în armata comună a tuturor popoarelor din monarhie, Ungurii tipă să servească numai în armată națională, care se fie a lor, și cu ajutorul cărei la timp dat să poată a ne pune nouă sulfa în piept.

În România chiar în anul acesta s'au desființat contribuțiuni, și totuși

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Sița.

— Novela —

de

I. Russu Știrianul.

— Luciane, tu suferi, ascunzi ceva de mine, — dișei prietenului meu Lucian Georgian vîndîndu-l trist și abătut.

El tăcea.

— Tu nu tăgăduiesci, 'ți-s'a întîmplat deci ceva, urmă eu.

Drept răspuns, Lucian mî apucă de mîna și mî strînse cu căldură. Ochii sei păreau împingenați. Privia așa de vag, gândurile-i erau aiere.

— Spune-mi, ce ai, — îl rugai.

— Dar' poate, e mai bine ca unele lucruri să le îngropăm în noi înșine. Amintirea lor ne prelungește suferința, împiedică adesea ca o rană să se vindecă mai iute.

— Cum poți vorbi astfel unui amic despre care scii ce bucură împărtășește și fericirea și durerile tale?

— Fie, dișe el. Ascultă dar'.

„Vezi, cadavru acesta — eram amîndoi în sala de autopsie a spitalului unde el funcționa ca intern — mi-a deșteptat cea mai dureroasă aducere amînte din viață. Tu nu scii ce furtună a trecut dîlele acestea prin sufletul meu... Am iubit! Cu cât dor și cu câtă patimă... Și a trebuit să ved ființa ce iubiam întînsă pe această masă...“

Îl privii nedumerit.

„Nu mă înțelegi. Ascultă numai și vei scii și cuprinde totul.“

— Dar' cum de în acest timp nu mi-ai vorbit nimica?

— Totul s'a petrecut atât de repede, încât vreme nu aveam să-ți mai spun și ție ceva.

„Tu ai vîdut pe Sița, fata de țeran, care a fost adusă în căutarea spitalului nostru.“

— Fata mușcată de căne turbat?

— Da, da, aceea, lîngă al cărei pat am petrecut tot timpul liber ce l-am avut și nopțile întregi.

„Eu iubiam pe Sița. Să nu te miri de asta. Scii, că n'am mai iubit... Pe părinții mei nu i-am cunoscut... Frați, surori, ori rude bune, nu am avut... Nu sciu cum s'a dezvoltat dragostea pentru ea în mine. Simțiam numai, că mă stăpînescă cu toată puterea și căldura ce aveam în mine. Îndrăgostitu-m'am de ochii ori de buzele ei, ori de întreaga ei ființă, nu sciu. Simțiam numai că sînt robul acelor ochi mari, albaștri, că așteptam cuvîntul de pe buzele ei pâlde de friguri cum așteaptă un rob să fie slobozit... fericirea mea era legată de ființa ei bolnavă, într'însa cu germenul morții. Ah, cât mă cutremuram și mă cutremuram încă, gîndindu-mă, că acel trup frumos, alb ca laptele, fraged ca frunza din April, plin de te topeai de dorul lui, o să se ofilească, o să moară și o să fie adus aici în sală, așezat pe masa aceasta lîngă, capul ei cu pîrl bogat și moale, o să fie ciocănit cu aceste instrumente reci, de nisce doctori tot așa de reci.“

„Nu, nu se poate spune ceea-ce am simțit în zilele cât am stat la patul ei. Îmi vorbia blînd și dulce. Îmi spuse cum într'o seară s'a dus la stîncă, cu mîncare la fratele ei, care păzia oile sus la munte... cum a venit lupul turbat și s'a aruncat asupra oilor. Fratele ei a eșit afară... L'a mușcat și pe el... Dînsa a voit să se ascundă, dar' n'a avut unde, lupul s'a luat după ea și a mușcat-o... Îmi spunea ce frumos este codrul, ce bine e la munte... o mulțime de lucruri nevinovate, care copiii-l puteau să fie, dar' care mie, de pe buzele ei, atât de cuminți mi-se păreau.“

„Pansamentele i-le făceam eu. Gîtul i-se vindecase. Mai avea o rană neînchisă, la umăr... Tu nu-ți poți închipui ce simțiam când, pentru a o lega, zilnic trebuia să-i descoper pieptul. Era si o plăcere și un supliciu aceasta pentru mine. Odată i-am atins sinul: era tare ca peatra... Ea a tresărit, eu par'că m'aș fi atins de o pilă electrică. Am privit-o apoi în față: se roșise.“

„Îl ședea atât de bine cu ochii inundați de căldura feciorească... Mă aplecai să o sărut... Ce faci? mă întrebă și blînd și spîriată... N'am mai vîdut într'un suflet două contraste: blîndețea și frica, să se unească atât de armonios.“

„De altfel nu avea cunoscîntă de pericolul, în care se găsea. Credea, că odată vindecate ranele, a trecut peste ori-ce primejdie. Întreabă pe doctorul inoculator ce credea despre ea. „A venit prea tîrziu, o să scape cu greu!“ dișe. Îmi încetă resuflarea când îl auzii... „Dar' dacă am îndoi numărul inoculațiunilor și puterea virusului“, dișei. El dete însă neîncetînd din cap și îmi spuse, că peste două ori trei zile va începe criza.“

Deci ori-ce măsuri s'ar lua acum, ar fi fără efect.

„Nu-ți voi spune emoțiunea ce m'a luat în stăpînire de aci încolo. Nici n'a fost aceasta emoțiune, ci o sguirătură, care a durat zile întregi încît mi-se părea, că înot într'un potop de dureri. Am stat în acea noapte până tîrziu lîngă ea. Pîndiam ori-ce clipitură de ochi a ei: oare nu voi surprinde vre-o expresie în ochii ori în fața ei, care să-mi spună c'un moment mai degrabă ceea-ce are să se întîmple... N'am observat nimic. Vorbia cu aceeași seninătate de mai înainte și eu o ascultam cu o plăcere ce creșea.“

„A doua zi voiam să-și schimb pansamentul. Rana era tîmăduită. Mai trebuia numai să o spăl și să-și pun apoi plastru. Când mă apropiam de ea, se feri de vasul cu apă... „Du apa, las că-s tîmăduită“, îmi dișe. Căutai să o conving, că trebuie să o speli. „Dar' îmi face rău apa!“... Era să cad de pe picioare când auzii aceste cuvinte și vîdii groaza cu care le rosti... Așadar boala, această boală grozavă, s'a declarat! Va muri ați ori mîne. Iubirea mea a fost zadarnică și toate îngrijirile ce i-am dat. Știința omenească s'a arătat nesciutoare de a scăpa pe Sița...“

„Toate acestea îmi trecuă ca fulgerul de iute prin mînte. Te uii însă cum se surpă sub tine malul, privești cum vin spre tine valurile, care se te acopere, și tot mai crești în scăpare. Nădîrduiam și eu.“

„L's-o fi urit de atîta spălătură, poate, că nu totdeauna frica de apă este prevestitoare a morții. Poate să scape încă...“

acestea erau cuvintele, cu care căutam să mă amăgesc eu însumi pe mine...

„Ce faci? O să trăesc, n'o să mor aici?“ mă întrebă ea.

„Întrebarea ei părea că-mi mărește durerile. Până atunci nu-mi pusese asemenea întrebări. Credea tare, că va scăpa. Acum se temea chiar și după-ce eu o asigurai.“

„Ori-ce îmi vei spune, sciu eu că e rău, o simt“, — dișe cu siguranța proprie acestor nefericiți, care simt cum li-se apropie sfîrșitul.“

„Îți poți închipui starea mea sufletească: să aștept o zi ori două, să mă uit cum ființa de care mă legasem cu tot sufletul se apropie de moarte... și ce moarte groznică. Mă sfîrșiam dimpreună cu ea. Simțiam, că sufletul îmi moare tocmai cum boala ei progresa. Să-i vorbesc, s'o mîngăi, nu puteam. Eu însumi aveam poate mai multă nevoie de mîngăiere.“

„De-aș muri barem acasă, să fiu înmormîntată aproape de ai noștri“ dișea. Vocea îi tremura, dar' de plîns nu plîngea. Tu scii, că cei care mor de turbare își păstrează seninătatea și liniștea sufletului până la cel din urmă moment... O, cum i-aș fi spus, că o iubesc, să nu moară! perd cu ea cea din-tîi și cea din urmă dragoste a mea... dar' unde puteam să-i tulbur cu vorbe de dragoste sufletul atins de suflarea morții?

„Am vîdut mulți oameni trăgînd de moarte. Am vîdut murind și pe alții mușcați de animal turbat... Nici-odată însă în acele momente toate nu am simțit atîta părere de rău, cătă dureri și fiori reci simțiam când vedeam cum Sița slăbește și se sfîrșește înă-“

budgetul ese cu excedent, în Ungaria n'a mai rămas să se pună dare doar pe lumina soarelui, căci încolo plătim pentru toate.

În România se respectă dreptul tuturor ginților, statul nu silește pe nimeni să-și părăsească legea și limba, în Ungaria se aduc legi ieniceresci, care răpesc dela sinul mamelor pe copii pentru a-i duce în fabrica de maghiarizare. Dincolo la sârbări se permite arborarea și eșirea în public cu steaguri a diferitelor naționalități, ear' aici pe pământul strămoșilor nostri este oprită ori-ce manifestare națională, înfundă pușcările cu noi, de vom purta chiar numai un brâu tricolor.

România a câștigat stima și considerațiunea străinătății, ținându-se de angajamentele internaționale, ear' în Ungaria s'a găsit ministru, care se încerce a înșela un stat vecin aliat — se ne gândim la cestiunea refacțiilor ministrului de comerț — și se mențin la cârmă guverne, care prin atitudinea lor față cu majoritatea locuitorilor acestui stat, căci Ungurii formează minoritatea, nu numai că periclitează ordinea publică, dar' discreditează statul în afară.

Dincolo este libertatea cuvântului și a tiparului. Aici near închide pe toți, dacă am spune ce gândim, ear' cât despre libertatea presei, apoi noi jiaristiții români din Transilvania am pute să dăm cea mai autorizată adevărită, că ea abia mai există, și dacă ni-se lasă și atâta, e ca să poată arunca în temniță pe cei pe care procurorul îi vede, că au curragiu.

Și așa mai departe, am pute să lungim înainte șirul comparațiilor, care numai în favorul statului maghiar nu vine.

N'are drept deci presa maghiară să scrie cu îngâmfare despre România.

România prin toate ale ei a intrat în șirul statelor moderne, ear' lucrurile ce se petrec în Ungaria dau drept popoarelor culte să socotească acest stat în alt continent, bunăoară în Asia.

Și e datoria tuturor cetățenilor să spună aceasta, ca guvernul să iee aminte, să se curme aceste nesocotite stări de lucruri.

Noi Romanii din statul maghiar să o facem aceasta nu numai de dragul statului Sfântului Ștefan, dar' mai ales, ca să putem fi, dacă nu alături cu frații nostri din România, apoi cel puțin îndată la spatele lor, căci la urma urmelor viitorul cel greu, luptele cele mari împreună avem să le ducem pe umeri.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Martie st. v.

Guvernul unguresc și biserica catolică.

Nu demult a ținut primatul Vaszary în societatea Sfântului Ștefan un discurs-program despre atitudinea sa ca cap al bisericii catolice. În acesta a atins și mult discutata cestiune a

matriculelor, respective a botezurilor din căsătorii mixte. Enunțările primatului erau foarte conciliante, astfel că mulți au creștut, că primatul este dispus a face guvernului oare-care concesiuni în această privință. Față cu această versiune declară acum foaia oficială a Vaticanului, „Moniteur de Rome“, că se înșală cine crede, că primatul Vaszary în cestiunea matriculelor va fi mai concesiv decât înaintașul seu. Cestiunea aceasta nu se poate rezolva după părerea unui om, ci numai după principiile nealterabile ale bisericii catolice. Altcum primatul Vaszary a constatat însuși acest adevăr în mod destul de precis. Lui „N. Fr. Pr.“ i-se scrie, că în cercurile Vaticanului se crede altcum, că cestiunea aceasta se va complana sub toate împregiurările pe cale pacinică. Anume cunoscuta ordonanță a ministrului Csáky va rămâne literă moartă, ear' guvernul va observa praxa de mai înainte, până când cestiunea se va rezolva pe calea legislației prin reforma legii dela 1868.

România și conventiile comerciale.

În senatul României distinsul economist, dl P. S. Aurelian a adresat guvernului următoarea interpelație: Față cu criza ce domnesce în momentul acesta în piața de cereale a Brăilei;

față cu sdruncinarea și perderile însemnate produse de această criză atât în Brăila cât și în alte piețe de cereale, având în vedere, că cauzele, care au produs această criză, vor influența și asupra viitoarei recolte, dacă nu ar fi înlăturate;

având în vedere, că una din cauzele principale ale crizei este și aceea, că de când s'a pus în aplicare noul tratat de comerț încheiat între Germania de o parte și Austro-Ungaria-Belgia, Italia și Elveția de alta, taxa de import asupra cerealelor provenind din altă parte s'a redus la 3 mărci și jumătate pentru 100 kilograme, pe când cerealele de origine română sunt supuse la o taxă de 5 mărci pentru 100 kilograme;

având în vedere, că printr'acestea cerealele române sunt împovărate în așa mod, că nu mai pot lupta cu cerealele de alte țeri;

Având în vedere, că prin această măsură defavorabilă României, cerealele noastre sunt ca și excluse din piețele germane;

Am onoare a interpela pe dl ministru al afacerilor străine, ce măsuri s'au luat de guvernul român pentru apărarea intereselor noastre atât de simțitor lovite prin înlăturarea cerealelor noastre de pe piețele germane.

După criza din Berlin.

Scirea, că ministrul Bötticher încă a voit să se retragă, se menține. „Tageblatt“ din Berlin scrie, că Bötticher a declarat, că este dispus a primi presiuni suprim în provincia Hessen-Nassau, dar' în cercurile parlamentare

cu toate acestea se crede, că va rămâne în minister. „Köln. Ztg.“ află, că Bötticher și-a prezentat deja verbal demisia cu privilegiul unei audiențe la împăratul, dar' acesta i-a declarat numai decât, că nu i-o primesce. Astfel e probabil, că deocamdată alte schimbări nu se vor mai face în ministerul prusian.

Din Bulgaria.

Lui „Times“ i-se telegrafează din Sofia, că guvernul bulgar nu mai stăruie pe lângă cel turcesc ca să pretindă dela Rusia extradarea lui Șişmanoff, bănuie de complicitate la omorul lui Vulcovic. Aceasta pentru-că stăruința sa nu promite nici un rezultat practic.

Schimbare în ministerul belgian.

Se telegrafează din Bruxelles, că în locul decedatului ministru de externe va fi probabil numit ducele de Ursel, actual senator de colorit conservator moderat.

Regularea valutei.

În această importantă afacere primesc „Allgemeine Zeitung“ din München următoarele informații din Viena:

Nu încape nici o îndoială, că guvernul prezentând proiectele de lege despre regularea valutei, ceea-ce se va întâmpla numai decât după întrunirea consiliului imperial, va eși în public și cu stabilirea relațiilor dintre actualul floren și cel viitor de aur. Prin aceasta în mod dorit se va pune capăt nesiguranței și oscilațiilor valutei, cauzate de aceasta, căci este exclus, că parlamentele vor modifica relațiunea propusă de guvern.

Stabilirea relațiilor se va face în proiectul de lege despre baterea monetelor. Însă această stabilire nu ni-o putem închipui așa, că se va indica în ce raport va sta noul floren de aur cu francul francez sau cu marca germană, căci nu se poate presupune, că monetele valabile în străinătate vor fi luate în considerare, după-ce aceasta ar produce numai confuzie în public, pe când guvernul are interes, ca schimbarea ce se va face să fie ușor înțeleasă și cât se poate de puțin simțită.

Drept-aceea în noua lege monetară probabil se va stabili simplu numai atâtea, că dintr'un kilogram, respective funt de aur în se vor bate atâtea și sau atâtea floreni. Astfel cade ori-ce calculare în franci sau în mărci și în comerțul intern nu va întreba nimenea, că florenul are valoare de 1 marcă 70 finici sau de 2 franci 10 centime. Cine voese să calculeze aceasta, o poate face, se înțelege, foarte ușor. Astfel de exemplu în legea monetară se va dice simplu, că — ceea-ce aproximativ ținem de mai probabil, — dintr'un funt de aur se vor confecționa 820 fl., ceea-ce totodată ar însemna, ca un floren este egal cu 1 marcă 70 finici, sau cu 2 franci 10 centime.

La aceste informații diarul bavarez adauge:

Noi din partea noastră credem a ne pute îndoi foarte serios de adevărul acestor date. Căci crearea unui floren atât de ușor ar păgubi în mod simțitor pe creditorii statelor austriace. Acesta nu ar fi un norocos început al acțiunii de sanare financiară, care până acum și în străinătate a fost urmărită cu simpatie.

Anarhiștii din Paris.

Ravachol prins! eată cuvintele de bucurie ce acum la Paris, unde faimosul anarhist, autorul celor mai misereabile atentate anarhiste, băgase spaimă în toți cetățenii. De șapte ani se făuseră adevărate legende despre crimele grozave ce Ravachol a comis. Ceea-ce l'a făcut mai temut, și i-a dat înaintea publicului un fel de teamă amestecată cu respect, era faptul, că el a reușit să scape totdeauna din mâna poliției. Acum însă i-s'a înfundat.

Eată ce se scrie cu data de 30 Martie despre arestarea lui:

Intr'un birt de pe bulevardul Magenta la 12 și jumătate după amiază intră un domn bine îmbrăcat, care și Dumineca trecută mănecase tot acolo. El vorbea despre atentatul din strada Clichy în mod atât de ciudat, încât a atras atențiunea chelnerului, care se mira de unde mușterul scie atâtea despre atentatul comis numai cu câteva ore înainte. Ear' când eți în diar descrierea persoanei lui Ravachol, deși nu se potrivira tocmai, chelnerul părea a fi sigur, că are în față sa pe faimosul anarhist. Îndată-ce Ravachol intră

acum în birt, chelnerul fugise după doi poliști. Acestia veniră în grabă și arestară pe străin. El se purta la început liniștit, dar' în urmă se înfuriă și se încercă să scape cu fuga. Într'acestea publicul auzind despre arestare, năvăli asupra lui Ravachol, și era să-l omoare, dacă poliția nu-l apăsă din toate puterile. Dus fiind la comisariat, el strigă cât putu: „Trăiască anarhia! Moarte burgheziei!“ Mai târziu deveni adevărat turbat: se sbătea, sbiera, s'a aruncat asupra poliștilor, încât trebu să-l lege. Numele nu voia să i-l spună, ci la întrebările ce i-se puneau, răspundea: „Trăiască anarhia!“ Îl desbrăcară atunci și-l măsurară. Avea tocmai măsura cât era indicată în circulara de curențare. Avea la dînsul și un revolver cu 6 focuri și o mulțime de cartușe. Purta baston cu șip.

Poliștistul care a intrat cel dintâiu în birt, se numește Drech. El s'a așezat aproape de Ravachol și a cerut vin de Madeira. Observând, că poliștistul îl ține cu ochii, Ravachol mănecă repede, plăți și plecă. Eșind în stradă, poliștistul îl urmări, făcând apoi semn la trei poliști de afară, care se aruncară asupra lui Ravachol. Acesta a scos revolverul, a fost însă desarmat. La secție, scriu diarele, era atât de sâlbatic, încât abia 15 poliști au reușit să-l lege.

Despre dînsul se mai scrie, că anul trecut, în luna Iunie, a asasinat la Châmbre pe un domn bătrân dela care a jefuit bani. Poliția a dat atunci de urmele lui: locuia cu amanta sa la Villeboeuf și într-o noapte la și arestat. Cum îl duceau însă legat la mâni, asasinul a năvălit ca un taur, cu capul, asupra poliștilor, a rupt cercul ce-l făcuseră împregiur lui, și a dispărut în întunecul nopții. D'atunci nu i-s'a mai dat de urmă.

La 1885 a omorât în Varisell un bătrân și pe servitoarea acestuia, la 1888 a omorât pe alt bătrân, în Granay. În comuna sa natală Côte-Bois de asemeni a omorât un om.

Fiind acum prins, a mărturisit, că el este Ravachol, dice însă, că nu el a comis atentatele cu bombă din urmă.

Conservarea monumentelor publice în România.

„Timpul“ anunță, că ministrul de culte și instrucțiune publică r-mân a pregătit un proiect de lege despre conservarea monumentelor publice. Dispozițiunile principale ale proiectului sunt următoarele:

Art. I. Se institue pe lângă ministrul instrucțiunii publice o comisiune consultativă compusă din următoarele persoane:

Trei membri numiți de ministru dintre bărbații cei mai competenți în științele istorice sau arheologice, directorul museului de anticități, arhitectul ministerului.

Această comisiune va purta numele de comisiunea monumentelor publice și va avea sediul în București. Funcțiunile membrilor comisiunii sunt onorifice.

Art. II. Comisiunea se întrunesc ori de câte-ori este convocată de ministru, care este președinte de drept al ei.

În lipsa ministrului va presida cel mai în vîrstă dintre membri.

Art. III. În termen cel puțin de un an dela data promulgării acestei legi comisiunea monumentelor publice va întocmi prin mijloacele ce i-se vor pune la dispoziție de către ministru inventarul general al tuturor edificiilor și obiectelor vechi din țară, care prezintă un deosebit interes istoric sau artistic, și pentru a căror conservare urmează să se iee măsuri.

Inventarul va fi publicat prin „Monitorul oficial“ și comunicat tuturor subprefecților și primarilor în circumscripțiunea cărora s'ar afla unul sau mai multe monumente publice.

Nici un monument trecut în inventarul general nu va pute fi dărîmat, reparat sau restaurat fără prealabila autorizare a ministrului cultelor și instrucțiunii publice, care va hotărî după-ce va fi luat avizul comisiunii monumentelor publice.

Partea nemulțumită cu hotărîrea ministrului va apela la consiliul de ministri.

Ministerul va avea dreptul să împedecă prin agenți administrativi ori-ce lucrare întreprinsă în contra dispozițiilor acestui articol.

Art. IV. În cazul în care monumentul declarat istoric de către comisiune s'ar afla pe o proprietate privată, și proprietarul nu ar voi să se conforme dispozițiilor din prezenta lege, el va avea dreptul să ceară, ca ministrul să exproprieze partea de teren ocupată de acel monument aplicînd legea de exproprieri pentru cauză de utilitate publică.

Art. V. Ori-ce restaurare sau reparare întreprinsă fără autorizarea ministrului, se va pedepsi cu amendă dela 100 la 500 lei și cu speșele repunerii monumentului în stare primitivă.

Art. VI. Ori-cine va dărîma sau deteriora un asemenea monument, chiar când este proprietatea sa, se va pedepsi cu penalitățile prevăzute de art. 352 din legea penală.

Art. VII. Se va înscrie în fiecare an, în budgetul statului, o sumă destinată pentru studiarea și conservarea monumentelor istorice.

Art. VIII. Un regulament special va determina mai de aproape atribuțiunile comisiunii.

Art. IX. Sînt și rămân abrogate dispozițiunile contrarii legii de față.

Tache Ionescu,
ministru instrucțiunii publice
și al cultelor.

CRONICĂ

Dela Curte. M. S. Monarhul după-cum se scrie din Budapesta, a plecat în seara de 30 Martie, la orele 9, din Budapesta cu întreaga Sa Curte la Viena.

Numire. Practicantul în drept dela tribunalul reg. din Mureș Osorheiu, Alexiu Stephany, a fost numit subnotar la judecătoria cerc. din Bistrița.

Transferare. Subnotarul Ioan György a fost transferat dela judecătoria cerc. din Satulung la cea din Ciucsereda.

Revisiunea legii despre încuarterarea soldaților. „Pester Lloyd“ anunță, că de mai mult timp deurg pertractări între ministeriile interesate privitor la revisiunea legii despre încuarterarea miliției. Art. XXXVI: 1879 din acea lege dispune adecă, ca banii de cuartier pentru armată să se statorească din cinci în cinci ani. S'a dovedit însă, că acest sistem nu e practic. Scopul principal al revisurii e deci, ca banii de cuartier să rămână în vigoare timp mai îndelungat ca 5 ani.

Să maghiarisăm! Eată losinea tuturor foilor unguresci. După cele din Cluj „Erdélyi Híradó“ este care strigă mai tare, vînd din statistica maghiarisării numelor, că din Ardeal numai 9 Ovrrei au fost, care și-au maghiarisat numele. „Cum se poate asta“, strigă foaia șovinistă. „Trebuie să facem agitație mai mare pe acest teren!“ — Să o faceți, dlor din capitala kultur-egyeltului, nouă nu o să ne pară rău, când vom auzi, că n'avem Jidani în Ardeal, ci că i-ați asimilat pe toți!

Pentru locuitorii bănuțiți de foame din Ungaria-de-Nord. „Neues Pester Journal“ anunță, că ministrul de interne, în contelegere cu cel de finance, a conces reunirii „Felebard“ pentru spriginirea locuitorilor lipsiți din Ungaria-de-Nord, a cărei președintă e contesa Iuliu Szapáry, să aranjeze cu privilegiul soarelui sale dela 5 Aprilie în opera din Budapesta o expoziție de binefacere și spre scopul acesta să ede 20.000 losuri la 1 fl. Câștigurile vor consista din obiecte, nu din bani.

Dela universitatea din Budapesta. Pentru postul de profesor de științele financiare la universitatea din Budapesta post devenit vacant prin numirea lui Kautz de guvernor al băncii austro-ungare, se va scrie în curînd concurs. Senatul universitar a recomandat pensionarea lui Kautz, care a funcționat ca profesor peste 30 de ani, cu salariul întreg.

Nrul diarelor ce apar în Ungaria. Cu începerea anului 1892 au apărut în Ungaria: 2 foi politice cotidiene, 44 politice săptămînale 5 foi ilustrate, 36 bisericesci și școlare, 11 beletristice, 10 umoristice, 151 speciale, 153 politice provinciale, 5 pentru inserțiuni, 193 scrieri periodice, 40 suplamente diferite, localități 676. Dintre acestea 323 apar în Budapesta, 350 în provincie și 3 în străinătate (America). În celelalte limbi apar 187 și anume: 122 în limba germană, 36 în limba slavonă, 20 în limba română, 4 în limba italiană, 5 în limba franceză. Numărul diarelor ce apar în Ungaria în limba maghiară și în celelalte limbi e deci de 863. În comparație cu numărul locuitorilor se vin: la 10.905 Maghiari o foaie maghiară, la 16.289 Germani una germană, la 54.302 Slavi una slavă și la 129.496 Români o foie română. Dintre cele 863 de jurnale, ce apar în Ungaria, se vine la 17.556 de locuitori un jurnal.

Corul școlar din Rășinari cu ocaziunea sârbării „hramului școlii“ în 25 Martie a. c. va aranja în edificiul școlii o producțiune declamatorie-musicală cu următorul program: 1. „Troparul“ și „Conducă“ sârbătorii, exec. de corul școlar. 2. „Arătura“ poezie, declamată de o elevă. 3. a) „Cîntecul gîntei latine“, b) „Deșteaptă-te Române“, exec. de corul școlar. 4. Din „Povestea vorbeii“, de A. Pann, declamată de un elev. 5. a) „Cucu-cucu“, b) „Fiii României“, executate de corul școlar. 6. „Glasul străbunilor“, poezie, declamată de un elev. 7. „Flora unirii“, exec. de corul școlar. Începutul la 5 ore d. a. la care prin aceasta se invită toți amicii școlii.

Trimiși pentru a cere grație. Din Neoplanda au sosit ieri la Budapesta o coată numeroasă de Sârboice, Germane și Unguroice chiar, pentru a ruga pe ministrul de justiție să recomande grației Monarhului pe Iasa Tomici, diaristul sârb, care a fost condamnat, pentru-că a omorât pe un alt diarist sârb. Delegația aduce cu sine o hîrtie încălită de peste trei mii persoane.

Sinucideri în armată. Fiind vorba despre sinuciderile recente din regimentul 2 de geniu din Budapesta s'a constatat, că la acest regiment în acești din urmă 4 ani s'au întîmplat 8 sinucideri.

Necrolog. Primim următorul anunț funebru: Subscribiți cu inima întristată a cunoscută înțelegătoare din viața a preeubitului frate *Gabriel Mihály de Apsia*, sub jude regese, răposat în etate de 44 ani în 29 Martie 1892, în urma unui morbid îndelungat. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor înmormânta la Saraseu în 31 Martie 1892 la 3 ore d. m. La această tristă solemnitate toți conștienții, amicii și cunoscuții sunt invitați. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Iuliu Mihály, Petru Mihály, Victor Mihály, Ioan Mihály, Helena Mihály, Véd. Várady, Maria Mihály, Véd. Hosszu.

Cavalcadă. Oficerii dela equitațiunea infanteriei de aici au întreprins la 29 Martie n. sub conducerea locotenentului Ernest Ehrenberger dela regimentul 2 de husari o cavalcadă peste Avrig la Sâmbăta, lângă Făgăraș, și s'au reîntors în ziua următoare peste Agnita la Sibiu. Drumul parcurs face 150 kilometri.

Archiepiscopatul de Agram. Sub acest titlu cetim în „Pester Lloyd“: Lui „Presse“ i-se anunță din Agram, că în cestiunea ocupării archiepiscopatului de acolo nu a intrat în timpul mai nou nici cea mai mică, cu atât mai puțin nefavorabilă schimbare a dispozițiilor normative. Toate scrierile despre un nou candidat pentru acest post sunt lipsite deocamdată de orice temei.

Afacerea Pace-Mustatza. Lui „Neue Freie Presse“ i-se telegrafează din Cernăuți, cu data de 29 Martie n., că în urma recursului baronului Nicolai Mustatza în contra setenței comisiei disciplinare din Cernăuți, prin care Mustatza a fost suspendat din postul său, instanța ministerială a cassat sentința primei instanțe cu acea motivare, că chiar și dovedindu-se, că baronul Mustatza ar fi scris soției preșidentului epistola anonimă, nu ar exista nici un motiv pentru o astfel de sentință. Totodată ministrul a primit demisiunea baronului Mustatza, dată de bunăvoie, din postul său. În urma rehabilitării baronului Mustatza a avut loc duelul anunțat în numărul premergător și din care ambele părți au rămas nevătămate, ear' nu vătămate, după-cum din eroare s'a dis în cronica noastră de ieri.

Poetul Sion, scrie „Românul“ de ieri, a adresat unui prieten din Bucovina o scrisoare, care se încheie cu următoarele rânduri: „Și apoi, de unde mai aici? de ce venim mai des pe la voi, eu și alții ca mine,

Poate reușim a face
Ca Mustatza să se 'mpace
Cu conștența ne-ți place;
Și 'n a Bucovinei pace
Putea Pace să se 'mpace:
Dar' acum n'ai ce-i face,
S'a făcut bucluc și... pace....
Numai dracu 'l-a desface!

Răsfăcătorii în o insulă. „Neus P. Journal“ anunță, că în așa numita insulă „Nim“ din Dunăre s'au aflat asilul în timpul din urmă tot felul de contrabandiști și tâlhari din țările balcanice, care amenință stăruie situate pe țărmurile Dunării. În urma acestei împingări ministrul de interne al Ungariei a ordonat comunei de gendarmerie din Seghedin să comandeze pe această insulă un detașament de gendarmi, pentru susținerea ordinii.

Columna lui Traian în București. Cetim în „Timpul“: Guvernul are dorința ca să se ridice în capitală, reproducă în bronz, *Columna lui Traian*. Această reproducere ar costa 800.000 lei. Statul ar contribui cu suma de 200.000 lei, comuna București cu 100.000 lei, ear' restul se va strînge prin subscripțiune publică. E vorba să se formeze un comitet compus din 20—25 persoane, fără deosebire de color politică, care să organizeze subscripțiunea și aducerea la un bun sfârșit a acestui mare proiect.

Ateneul-Român. Ieri seara, dl Lupu Antonescu a fost anunțat la Ateneul-Român din București conferența „Caracterul războinic al românilor după istorie și literatură“.

Congres medical. Din inițiativa unui număr de 20 medici din București, primul congres al medicilor din România se va ține în primele zile ale lui Septemvrie viitor în București, în palatul universității.

„O făclie de Pasce“, noua lui Caragea, a apărut în unul din ultimele numere ale răspânditei reviste germane „Aus fremden Zungen“, în care se publică numai capo d'opere ale literaturilor străine.

Baritonul Popovici. Sub acest titlu „Românul“ dela 30 Martie scrie: Cunoscutul prim-bariton dramatic al operi regale Germane din Praga, dl Dim. Popovici, care a obținut atâtea frumoase succese în diferite orașe din Germania, a venit în București să dea un singur concert, care va avea loc mâine-seară în noul palat al Ateneului. Ca cetitorii noștri să-și facă o idee de talentul compatriotului nostru, vom spui că el este din apreciațiunile diarelor din străinătate asupra valorii artistice a d-lui Popovici. Trebuie să spunem că eminentul artist este singurul român care execută buclăci din Wagner chiar în limba germană al compozitor. „Bohemia“ vorbind de executarea operi „Walkure“ de Wagner, spune că dl Popovici are un organ dulce, bine sunător și o exprimare clară. După fiecare act publicul a aplaudat în abundență. „Montags-Review aus Bohem“ scrie despre reprezentarea „Traviata“: Dl Popovici a exprimat textul clar cu ton ferbinte și bine-sunător. Aplauze lungi se ridicară, așa că artistul a fost silit să biseze unele părți.

D-sa a fost chemat la rampă de trei-ori. „Prager Abendblatt“ vorbind despre reprezentarea operi „Rigoletto“ de Verdi, dice: Dl Popovici avea să lupte în contra tuturor impresiunilor lăse de Padilla și d'Andrade și totuși obțină un succes strălucit. „Post“ din Berlin, cu ocazia reprezentării „Cavaleriei rusticane“, dice între altele, că dintre soliști merită a fi menționat în primul rând dl Popovici în rolul lui Alfio, care prin aparență, gesturi, poziție, prestanță, precum și prin puternicul glas bariton, s'a achitat pe deplin de rolul său. „Prager Tageblatt“ dice, că în „Wilhelm Tell“ baritonul Popovici a cules multe aplauze pentru jocul său de scenă, glasul său puternic și energica-i frasăre. În vinele lui Popovici curge un sânge cald, de care e cuprins auditorul, în timpul cât artistul îl ține sub farmecul glasului său. „Kreuzzeitung“ dice: Dl Popovici a contribuit foarte mult la succesul piesei „Cavaleria rusticana“. În scena finală succesul artistului fu mare. Alte zile vorbind de artistul Buls dela opera regală din Berlin, dice, că cea mai mare laudă ce se poate aduce lui Buls, e ca s'el aseamene cu Popovici în privința execuțiunii diferitelor piese.

Pentru Macedoneni. Se anunță din București: Prin inițiativa și stăruințele d-nei E. Wachmann s'au adunat peste o mie două sute lei, cu care bani se vor cumpăra o cruce, un potir și diferite alte obiecte religioase spre a fi trimise noiei biserici românești din Crușova. Această biserică, clădită de banii Românilor, a costat vre-o 80.000 de lei. Este, dacă nu ne înșelăm, a treia biserică din Macedonia, în care serviciul se va face în limba română.

Cursă pentru hoți. Un neguțător de vinuri din orașul Saint-Aubin (Francia) fiind victima unui furt de mărfuri, căută și găsi un mijloc de a fi deșteptat când hoții ar mai pătrunde la dînsul. El puse o pușcă cu două țevi încărcate bine cu praf și plumb cu coșoții ridicați și de trăgare legate nise sfiori, ale căror capete erau fixate unul la oblonul prăvăliei și altul la ușa, ear' pușca avea țeava îndreptată către mijlocul prăvăliei, astfel, că cel care va intra și va voi să pătrundă în lăuntru, se dea peste acele sfiori. În noaptea de 15 Martie cărcimarul fu deșteptat de o detonatiune, el se sculă și vădu un individ fugind, apoi rostogolindu-se jos, după-ce a făcut câțiva pași. Acel individ, care a fost grav rănit la piept, este un recidivist, numit Jean Etchevenon, în vîrstă de 27 de ani. El era armat cu o seacă și un pistol.

Apel!

Școala este viața, școala puterea,
școala vecinicia noastră.

„Reuniunea învățătorilor gr.-or. din des-părțământul Mercurii“ vine sub această formă a ruga cu profund respect pe toți aceia care se interesează de progresul școlii, și astfel de existența Românilor, ca să binevoască a ține mână de ajutor sus numitei reuniuni, care doresce ferbinte a primi viață, ca apoi să poată împărți și nemurire.

Sau mai la înțeles, subscribiți în numele amintitei reuniuni învățătoresci își țin de o sfântă datorință a îndeplini pe această cale unul din conclusele ei, care ține la crearea unui fond pentru ajutorarea membrilor în cazuri de nenorociri; — crearea unei biblioteci pentru îmbogățirea intelectuală a acestora, și în fine crearea unui muzeu pentru științele naturale, prin mijlocirea cărui mai ușor și amăsurat postulatelor pedagogice moderne se se poată împărți sucul vieții și astfel al nemuririi tinerelor mlație, urmașilor noștri.

Deci denarul văduvei, opul autorului, produsele asociațiunilor, diare pedagogice și științifice literare, precum și tot ce se poate privi de obiect al unui muzeu pentru științele naturale, vor fi permise cu o nespusă satisfacție și eternă recunoștință, rămânând numele donatorilor în analele reuniunii.

Ca pogoritori din gîntea latină, deși ajunși prin crudele vitregități ale timpurilor la o stare materială aproape miseră, totuși disperarea o socotim de o rușine, și cu bărbăție ținem a alerga spre viață, viitorul și menirea noastră, care este: Cu Dumnezeu înainte!!!

Ajutorați fiind, promitem solemn, că prin o muncă continuă ne vom nîsi a răsplăti jertfa binefăcătorilor. — Ori-ce ofert este a se adresa preșidiului acesteia la Poiana, comitatul Sibiului.

Poiana, 5/17 Martie 1892.

Emanuel Beșu, Ilie Georgescu,

președinte, secretar.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Szarvas, 1 Aprilie nou. Kosuthistul Haviár a fost ales deputat cu majoritate de 43 voturi.

Berlin, 1 Aprilie n. Casa deputaților a primit în a doua cetire proiectul de lege despre ridicare secuestrului de pe fondul guelfic.

Paris, 1 Aprilie n. Poliția a arestat pe anarhistul Delaunoy, care este acuzat de furt de dinamită. Ravachol a mărturisit, că a ucis și a furat, dar' neagă a fi autorul atentatelor cu dinamită. Toți ceilalți anarhiști arestați spun însă, că Ravachol este șeful bandeii anarhiste.

Petersburg, 1 Aprilie n. Giers, care s'a bolnăvit de orbalț, este ceva mai bine.

Bibliografie.

A apărut în București și se poate procura dela autor:

Politica maghiară și Români ardeleni, de Ioan Slavici. Calea Dorobanților nr. 99.

În editura „bibliotecii școlare“ C. Sfetea, București, a apărut:

Alte anecdote populare, vol. II. de Th. D. Speranția. De vîndare la toate librăriile din România.

În editura tipografiei „Gutenberg“ din București a apărut:

„Codicele Penal“, adnotat cu jurisprudența română de George N. Fratoștițeanu. Preț 4 lei.

A apărut:

„Tratat de stenografie“, de C. P. Popescu. Se află de vîndare la toate librăriile moș upănia pe preț de 3 lei exemplarul.

Ioan Bogdan: „Contribuiri pentru istoriografia bulgară și sîrbească“. Lipsa Breitkopf și Härtel, 1891 (în limba germană). Se află de vîndare la librăria Sococ cu preț 2 lei.

A apărut:

„Morfologia limbii paleoslovenice“, ediție autografată cu un fragment din codex zo-graphensis ca bucată de cetire de Ioan Bogdan. Lito-tipografia Carol Göbl, strada Doamnei 16, în București. Se află de vîndare numai la Garol Göbl. Preț 3 lei.

A apărut:

Ideile lui I. I. Rousseau asupra educației, tesă de licență scrisă de S. Mehedintzi, absolvent al școlii normale superioare din București.

A apărut:

„Tablele cerate descoperite în Transilvania“, studiu archeologic și filologic, de George Popa, licențiat al facultății de litere din București și profesor. Această scriere, care a fost favorabil apărută nu numai de învățății noștri, ci și în străinătate, merită atențiunea tuturor oamenilor de știință dela noi și în special a cărturarilor români din Munții-Apuseni.

Cartea domnului George Popa tratează: I. istoricul și descrierea tablelor cerate; II. paleografia lor; III. cuprinsul juridic al tablelor cerate, minele de aur în Ardeal, colegiile aurare și funerare; IV. tablele cerate din punct de vedere etnografic și filologic.

Studiul e îmbogățit cu 3 stampe și gravuri intercalate în text.

Depositul general e la librăria I. Sococ în București.

În Iași a apărut al doilea volum din scrierile lui Ioan Creangă, cuprindînd „Amintiri din copilărie“, anecdotele „Popa Duha“, „Cinci pîm“, „Ioan Roata și Vodă Cuza“, „Ioan Roata“ și „Unirea“, precum și mai multe poezii populare, cuvinte și rostiri.

În editura Ateneului-Român din București a apărut:

„Importanța caracterului național în progresul omenesc“, Conferență rostită în seara de 27 Februarie 1892 de Gr. Maniu. Preț 50 bani.

În editura I. I. Szeigerski a apărut: *Bostoner et Bostonese*, vals pentru pian de M-lle Elise Valeano.

Compozițiunea este foarte reușită ca inspirație și cu multă îngrijire în succesiunea armonică.

Căldarul zilei

21 Martie (2 Aprilie) 1892

Julian: Iacob.

Gregorian: Fra-cisc.

Soarele: răsare 5.36, apune 6.31.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 728.0)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din prețid		
731.0	+3.0	+4.2	+8.1+3.0
			SO

Din țeară 30 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țara
Budapesta	759	+16.9	N	1
Sátmar	759	+10.2	SO	2
Cluj	759	+6.0	SV	1
Orșova	761	+9.8	S	1
Arad	759	+10.0	N	5
Panciova	—	+13.2	O	2

Economic.

Licențele pentru debitul de beuturi. Ministrul de finance ungar, în conțelegere cu cel de interne, a întregit normele privitoare la acordarea licențelor de cărcimărit cu următoarele: Dacă e vorba de acordarea licenței pentru debitul de beuturi, respective pentru vîndarea în mic în legătură cu o ospetărie, cafea, direcțiunea financiară trebuie să se convingă, dacă petentul și-a procurat deja licența industrială pentru prăvălia aceea, în legătură cu care voescă să exercizeze debitul de beuturi sau vîndarea în mic. Petentul e deci a se provoca să dovedească în rolul autentic, că el a căpătat licența respectivă dela autoritatea industrială, și celui care nu poate produce această adeverință până la termenul preclusiv, e a i-se respinge cererea.

Societatea ces. reg. de navigațiune pe Dunăre. Direcțiunea acestei societăți face cunoscut, că pentru transporturi prompte de cereale de câte 4000 quintale și mai mult acordă din când în când taxe de transport foarte reduse și spre scopul aceste exmte în fiecare zi un reprezentant la bursa agricolă din Budapesta.

Importul de grâu în Portugalia. Camera comercială din Budapesta aduce la cunoscința celor interesați, că guvernul portugez a conces morilor de acolo să importeze, până la 31 Iulie a. c., din străinătate 60 milioane chilgr. de grâu cu vama redusă de 1.5 milreis por chilogram.

Firmă insolventă. Firma Flegmann și Comp. din Oradea-mare s'a declarat insolventă. Pasivele se urcă la 40.000 fl.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 15—17 Martie v. 1892

Weing. & Edinger lui C. Manaris, grâu 1450 hect., 9.90 lei. P. Arion lui B. Kivich sîcără 1500 hect., 10.30 lei. A. Weissberg lui B. Kivich, sîcără 600 hect., 10.— lei. S. Eisenstein lui B. Kivich, sîcără 500 hect., 10.35 lei. S. Eisenstein lui B. Kivich, sîcără 400 hect., 9.90 lei. S. Eisenstein lui B. Kivich, sîcără 650 hect., 9.80 lei. Drag. & Stam. lui Peirano fils & comp, porumb 1200 hect., 8.10 lei. Frații Asimacopolu lui Peirano fils & comp, orz 1400 hect., 6.10 lei. U. I. Negroponte lui Peirano fils & comp, orz 650 hect., 6.57 lei. U. I. Negroponte lui Peirano fils & comp, orz 850 hect., 6.15 lei. C. Dimitriadu lui Peirano fils & comp, orz 600 hect., 7.— lei. J. Bellet lui M. Wolf, sîcără 1200 hect., 10.20 lei. C. Tănăsescu lui J. J. Paspati, grâu 900 hect., 9.35 lei. J. J. Paspati lui I. Millas & fiul grâu 1000 hect., 13.95 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grâu 20.000 hect., sîcără — hect., porumb — hect., orz 5000 hect., rap. sîl. — hect., ovîs 500.000 hect.

Pe uscat: grâu 3000 hect., sîcără — hect., porumb 5000 hect., orz 2600 hect., rap. sîl. 3500 hect., ovîs — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 31 Martie. Grâu hectolitru fl. 7.— până 8.—; grâu mestecat fl. 6.— până 6.50 sîcără fl. 5.75 până fl. 6.—; orz fl. — până fl. —; ovîs fl. 2.75 până fl. 3.—; cucuruz fl. 3.70 până fl. 3.80; sîmînță de cânepă fl. 6.— până fl. 6.50; cartofi fl. 1.50 până fl. 2.20; mîlaiul fl. 10.— până fl. —; mazăre fl. 5.— până fl. 5.25; fasole fl. 4.50 până fl. 5.—; linte fl. — până fl. —; chiminul (sîcără) 40.— până fl. 46.—; sîu brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 22.—; lumini de sîu turnate fl. 40.— până fl. 46; unsoare de porc fl. 58.— până fl. 60.—; slănină fl. 40 până fl. 50.—; cânepă fl. 32.— până fl. 34.—; fîn fl. 1.30 până fl. 1.50; sîpun 100 bucăți fl. 20 până fl. 30.—; spirit pro 100 L. % 55 până 57 cr.; carne de vită chilo 48—5.— cr.; carnea de vițel 48 până 52 cr.; carnea de porc 48.— până — carnea de berbec — cr. —; ouă 7 cu 10 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 30 Mart. n. s'au notat: ungurești bătrîni grei 45½ cr. până 46½ cr., ungurești grei tineri 48— cr. până 48½ cr., de mijloc 47— cr. până 47½ cr., ușori 47— cr. până 48— cr., marfă țerănească grea 46— cr. până 46½ cr., de mijloc 46½ cr. până 47— cr., ușori 46½ cr. până 47— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito gre — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 46— cr. până 47½ cr., transito de mijloc 45½ cr. până 46½ cr., transito ușori 45½ cr. până 46½ cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Mart. n. 1892.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela
Grâu				
Bînăneșe vechiu	74	—	75	9.55
Grâu dela Tisa	74	—	75	9.55
Grâu „Pesta“	74	—	75	9.50
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	9.55
„Bacia“	74	—	75	9.55
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Sîmînțe, vechi ori nou				
Sîcără				
Orz				
„Natreș“	60—62	5.90	6.10	
de vîna	62—64	6.25	6.70	
de beră	64—66	6.90	8.10	
„Ovîs“	89—41	5.80	6.20	
Cucuruz (porumb)	hîmînță	75	5.25	5.30
de altăsoi	78	5.20	5.25	
Meiu				
Hrîșcă				
Grâu				
Cucuruz				
„Ovîs“				
de primă	70—72	9.65	9.87	
de toam.	85	8.56	8.58	
Main-Iun.	85	6.17	5.19	
Sept.-Oct.	85	5.75	5.77	
de primă				
de toam.				
Produsele agricole				
Sem. de trif.				
Lucernă ungurească				
roșie				
radinat				
dela Pesta				
dela țeară				
sîmînță				
sfîmînță				
„Sîu“				
Prune				
Lietar				
slavon, nou				
bînăneșe				
brută				
galbină străcorată				
de Rosenau				
brut				
Drojdițe de spirit				

Cursul pieței din Sibiu.

Din 1 Aprilie n. 1892

Hărțile-moneti române	Camp.	9.40	vînd.	9.45
Lire turcești		10.60		10.70
Imperiali		9.60		9.70
Ruble rusești		1.20		1.22

Bursa de Budapesta.

Din 30 Martie n. 1892.

Renta de aur ung. 6½%	108.15
„ „ 4½%	102.10
„ hărțile „ 5½%	118—
Imprumutul căilor ferate ung.	115.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung. (1-a emisiune)	101—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung. (2-a emisiune)	93—
Bonuri rurale ung.	93.35
„ croato-slavone	143—
Obligațiunile desp. regalilor	137.50
Imprumut cu premiu ung.	94—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	111—
Renta de hărțile austriacă	148—
„ de aur austriacă	980—
Losurile austriace din 1860	348.75
Acțiunile băncii austro-ungare	309.90
„ „ de credit ung.	—
„ „ „ austr.	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	102—
„Albina“	—
Argintul	5.59
Galbeni împărătești	9.40
Napoleon-d'ori	58.07
Mărei 100 imp. germane	118.75
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena.

Din 30 Martie n

[1723] 3—3

Directiunea.

Institut Tipografic în Sibiiu.

1892.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic.”

Numai 20 cr. exemplarul.

Vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Directia fabriciei: Budapesta, Külső-váci-ut 23.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiunilor sînt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura si tiparul Institutului Tipografic, societate pe actii in lichidatiune in Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necsa.